

БУДУЄМО СУЧАСНІ МОСТИ ЧЕРЕЗ КОРДОНИ

Гарагонич В. Транскордонне співробітництво України: мости через кордони.
– Ужгород: Карпати, 2011.

Тема європейської інтеграції України нині чи не найзатребуваніша у нашому занадто політизованому соціумі. Адже сьогодні, на двадцятому році незалежності України, питання визначення ролі і місця нашої держави у сучасному глобалізованому світі загалом, і в європейському геополітичному просторі зокрема, є надзвичайно важливим завданням як українського державотворення, так і української науки.

Тим паче, ще на зорі новітньої української незалежності відомий письменник, вдумливий і прискіпливий спостерігач поточних українських культурно-політичних тенденцій Василь Скуратівський з подивом відзначив, що протягом усього цього століття ще жодного разу термін «Європа» та похідний від нього «європейський» не вживався так часто, як сьогодні. Ці слова буквально заповнили пресу, радіохвилі, екран та сам слух і словник нашої сучасності. Це і не дивно, бо якщо за два десятиліття гамлетівське питання «Бути чи не бути?» втілене у ключовій площині державного суверенітету України, то питання бути чи не бути Україні повноцінним членом європейської спільноти поки що залишається відкритим, а в окремі моменти нашого буття навіть стає проблематичним. Тому спроби пошуку відповідей на питання, коли саме будуть реалізовані євроінтеграційні устремління України, чи будуть вони реалізовані взагалі, а якщо будуть, то в якій конфігурації – варто лише вітати.

Саме до цієї категорії наукових праць віднесемо монографію В.В. Гарагонича «Транскордонне співробітництво України: мости через кордони», яка щойно побачила світ у Всеукраїнському державному видавництві «Карпати» (Ужгород, 2011).

Головною ідеєю понад чотирьохсот сторінок праці став всебічний аналіз транскордонного співробітництва України та його ролі в реалізації нашою державою євроінтеграційних устремлень.

На основі аналізу потужної джерельно-інформаційної основи, багатьох архівних матеріалів, публікацій в засобах масової інформації, солідної історіографії проблеми, концептуальних засад та теоретико-методологічних підвалин дослідження автор обґрунтовує сутність і значення транскордонної співпраці України впродовж двадцяти років її незалежності (1991 до 2011).

Значне місце в рецензованій роботі відведено висвітленню регіонального рівня європейської інтеграції, стратегічного підходу до розвитку взаємодії регіонів України та країн Центральної і Східної Європи після розширення Євро-

пейського Союзу у 2004 і 2007 роках. Ґрунтовно проаналізовано роль євро регіонів у транскордонному співробітництві та пріоритетні напрями взаємодії в контексті сучасного регіонального розвитку Української держави. Чільну увагу приділено новим формам транскордонного співробітництва та можливості їх використання в Україні.

Одним з вагомих аспектів дослідження рецензованої праці є характеристика регіональної політики Європейського Союзу та її впливу на українські прикордонні регіони.

Заслугує схвалення спроба розібратися з понятійно-категоріальним апаратом транскордонно-євроінтеграційної проблематики, з'ясувати суть багатьох термінів як з позицій європейського, так і українського законодавства.

Можливо занадто часто автор приводить визначення «транскордонного співробітництва» з Європейської рамкової конвенції транскордонного співробітництва між територіальними общинами або властями та із Закону України «Про транскордонне співробітництво», щодо цитування і тлумачення якого у науковій літературі спостерігається серйозний різнобіч.

Текстовий матеріал монографії вдало доповнений таблицями, які сприяють кращому засвоєнню наукової інформації.

Результати наукових досліджень автора монографії раніше були опубліковані у наукових фахових виданнях України, затверджених ВАКом, а також пройшли апробацію на багатьох конференціях, конгресах, симпозіумах у вищих навчальних закладах та академічних інституціях міст Ужгорода, Чернівців, Львова, Луцька, Сімферополя, Києва, Одеси та інших, про що свідчать наукові посилання.

Представлена наукова праця має підстави претендувати на першість в українській історіографії щодо комплексного на основі системного підходу розгляду процесу розвитку міжрегіонального транскордонного співробітництва в Карпатському регіоні у 1991 – 2011 роках та його ролі в реалізації євроінтеграційної стратегії Української держави.

Пропонована монографія, крім іншого, містить аргументований аналіз діяльності чотирьох українських євро регіонів, що діють на українсько-євросоюзівському кордоні. Це – євро регіони: «Буг», «Нижній Дунай», «Верхній Прут» та Карпатський. До речі, що стосується Карпатського євро регіону, то в монографії подана найбільша за обсягом аналітична інформація про нього з часу його створення у 1993 році.

Наукова праця написана на актуальну тему, на належному науковому рівні, правильною літературною мовою, легко сприймається читачем і спонукає до роздумів. Зроблені автором висновки, ґрунтуються на фактичному матеріалі,

логічні й переконливі. На нашу думку, робота значною мірою буде корисною не лише для науковців і студентів, а й усіх, хто цікавиться євроінтеграційними потугами України і вболіває за нашу подальшу спільну долю.

Офіцинський Р.А. (Ужгород)